

Handling

Nina, ossia La Pazza per Amore *I en solig italiensk trädgård*

Byns bönder sjunger en vaggvisa för Nina, som somnar.

Susanna berättar för Giorgio att Ninas far, greven, först gav sitt samtycke till att Nina skulle få gifta sig med sin älskade barndomsvän Lindoro. Greven ändrade sig dock när han fann en rikare friare, som han ville tvinga henne att gifta sig med. Lindoro utmanade då rivalen på duell. Striden slutade med att Lindoro svårt blödande föll till marken, varpå Nina svimmade. När hon kom till sans igen hade hon förlorat förståndet. Den djupt ångerfulle greven överlämnade då Nina i Susannas vård i ett hus på landet.

Alla tror att Lindoro, som fördes bort av sina vänner, är död. Nina har emellertid bestämt sig för att Lindoro är ute på en lång resa och att han en dag kommer att återvända; varje dag sitter hon i trädgården och väntar på honom.

I dag ska greven komma på besök. När den förtvylade greven anländer och ser att Nina sover ber han Susanna att sända efter honom när Nina har vaknat.

Greven frågar ut Giorgio om Ninas tillstånd; Giorgio berättar att hon tar långa promenader. Om hon då möter någon som är sjuk eller fattig så lyser hennes sorgsna ansikte upp av medlidande. Hon talar dock aldrig om sin far och när hans namn nämns bleknar hon.

Nina har nu vaknat och sätter sig att vänta på Lindoro. Susanna kommer fram till henne med små gåvor som Nina ger till några unga bönder. Hon vill också ge bort sin diamantring till en av bondflickorna men ångrar sig. Bönderna begråter Ninas öde. Greven ansluter sig.

Nina tycks inte känna igen sin far. Hon berättar för honom att hon är så sorgsen och att det är hennes fars fel. Utmattad av samtalet försvinner Nina åter in i sin egen värld.

Susanna har förutsett detta och har därför sänt efter den herde som genom att sjunga några melodier till säckpipa brukar kunna väcka upp Nina från melankolin. Herden närmar sig, liksom Giorgio.

Giorgio talar om för greven att han har mött Lindoro som lever och nyss har anlänt. Giorgio hämtar Lindoro som är beredd på det värsta, men när greven kallar honom "min son" förstår Lindoro att greven har ändrat uppfattning.

Greven berättar nu för Lindoro att Nina förlorade förståndet när hon trodde att han var död. Lindoro ber att få träffa Nina och beskriver hur hans känslor för henne är oförändrat starka.

Allt är förberett för Lindoros möte med Nina. Susanna uppmanar honom att närma sig Nina varsamt. Nina anländer tillsammans med bönderna medan Giorgio och greven betraktar händelserna på håll. Först presenterar sig Lindoro som Lindoros vän. Efter en stund märker Nina att han faktiskt påminner väldigt mycket om Lindoro, och slutligen känner hon igen honom. Hon känner snart också igen sin far. Nina övervinner sin sjukdom. De försonas.

PAUS

Comala

Det är natt i de skotska högländerna

AKT 1

Månen stiger upp över floden Cronas strand. Desagrena berättar för Comala att kvällens jakt är över och att de nu kan se fram emot en festnatt då de ska fira att Fingallo – Comalas älskade – ska återvända från slagfältet nästa dag. Comala känner sig emellertid inte väl till mods eftersom hon har fått ett förebud om att Fingallo i själva verket har dött i striden. Comala är också orolig för hur hon ska kunna freda sig mot Idallanos påträngande uppvaktning om Fingallo inte kommer tillbaka. Comala och Desagrena ser nu att en krigare närmar sig och de gömmer sig för att i smyg försöka ta reda på vem det är.

Krigaren är i själva verket Idallano. Han låtsas att han inte har sett Comala och sörjer högljutt Fingallos död. Han hoppas att Comala nu ska tro att Fingallo är död och att hon snart kommer att ge efter för hans närmanden. Han går sin väg.

Comala har hört hans klagan och ger sig nu hän åt den djupaste förtvivlan. Hon säger att hon inte kan leva utan Fingallo men att hon hellre skulle dö än att gå Idallano till mötes. Hon förbannar honom för att han har burit fram det tragiska budet. Så hör Comala och Desagrena larmet från slagfältet. De tror att det är den romerska erövraren, kejsaren Carcalla, som närmar sig. De gömmer sig.

AKT 2

Den som kommer från slagfältet är dock i själva verket Fingallo, som har vunnit slaget mot romarna och nu ser fram emot att få återse den vackra, svarthåriga Comala.

Fingallo tror sig höra Comalas röst och söker därför efter henne på klippan där hon brukar vänta på honom.

När Comala får se och höra att Fingallo är vid liv överväldigas hon av glädje. Men känslorna blir för starka för henne. Hon dör.

Desagrena söker upp Fingallo och berättar för honom att Comala har dött; hon förklarar hur rädd Comala var för Idallano. Fingallo lovar att hämnas henne. Fingallo och barderna sörjer Comalas död.